

NYT - Formandens leder: Om den praktiserende læges ansvar ved de nye sundhedsaftaler s. 174 – fra bestyrelsen

- Side 133 Lægelaug, oldermænd og det nye lokale sundhedsarbejde – demokratiet rykker nærmere til almen praksis. Læs redaktørens leder.
- Side 134 Information om medicinsk behandling – et fællesnordisk dokument er skabt – om 'Svalbardcharteret'.
- Side 137 Norsk almen medicin under pres – lad politikerne tage deres ansvar for forebyggelsen – 'Policydokument'.

De almenmedicinske forskningsmiljøer og almenmedicinen

Tekst Jens Hilden, pensioneret praktiserende læge, København - jens.hilden@dadlnet.dk

”

Kvaliteten kan ikke måles på, om vi lever op til organspecificerede vejledninger.

I aprilnummeret af Practicus søger Knud Jacobsen (Knud) endnu engang at provokere til debat om, hvad der er kernen i almen medicin. Han angriber forskningsmiljøerne for enten ikke at beskæftige sig med disse kerneværdier eller, hvis de gør, at forholde sig tavse udadtil i forhold til almen praksis. Knud finder det frustrerende, at almen medicin ikke er defineret og nærmest bruges synonymt med, ”det vi laver i almen praksis”. Han mener, det er mere frugtbart at definere almen medicin snævert og fastholde, at vi laver meget andet end almen medicin i almen praksis. Han finder, at kernen i almen medicin er mødet med den enkelte patient indeholdende en analyse og en for patienten brugbar beslutning. Kvaliteten kan ikke måles på, om vi lever op til organspecificerede vejledninger. Han går så vidt at mene, at almenmedicinsk kvalitet netop kommer ind, hvor vi vælger en anden behandling end vejledningernes.

Han beskriver sin formodning om miljøernes forskning med dette billede: ”(Men) det er jo ligesom manden, der søgte efter sin nøgle under gadelygten. Han havde godt nok tabt den et andet sted, men der var ingen lys”. Med andre ord: Forskningsmiljøerne søger, hvor

organspecialisterne har skabt lys og ikke i det dunkle, hvor almen medicin ligger! Skarpe ord i april.

Practicus har i samme nummer bedt formanden for selskabets forskningsudvalg, Janus Laust Thomsen (Janus), som er tilknyttet forskningsmiljøet i Odense om at svare på kritikken. Det er skuffende, at Janus slet ikke forsøger at sætte sig ind i Knuds tankegang og forslag til, hvad kernen i almen medicin er. Han forbigår det simpelt hen og mener, at kvaliteten netop skal vurderes i forhold til organspecifikke vejledninger. Der skal være gode grunde til ikke at følge vejledningerne, og hvis de for hyppigt ikke følges, så ser han løsningen herpå ved, at vejledningerne i højere grad laves af praktiserende læger i almen praksis, naturligvis i samarbejde med organspecialister. Vejledninger skal der til, og undtagelser herfra skal undgås.

”

- vi må søge, hvor der er lys, og Janus overser så ganske, at almenmedicin forbliver i mørket.

Han er enig i, at det ikke er nemt at forske i almenmedicinens ”mange facetter”, men mener så, at man må starte et sted og det sted er, hvordan vi stiller diagnoser, og hvordan vi leverer den til dem knyttede behandling. Altså, for at

blive i Knuds billede, vi må søge, hvor der er lys, og Janus overser så ganske, at almen medicin forbliver i mørket.

Knud efterlyser debat om almenmedicinen. Janus mener, at debatten ikke udelukkende bliver ført i forskningsmiljøerne og i kvalitetsenheden, men i høj grad i de enkelte praksis. Spørgsmålet var ikke, om der er debat i praksis, for det kan ikke undgås, men om der er i miljøerne. Janus mener, at kontakt og debat mellem klinik, forskning og kvalitetsudvikling er forudsætning for at forbedre vores arbejde og fag. Det kan alle skrive under på. Spørgsmålet var, hvorfor der ikke, som Knud oplever det, er denne kontakt og debat mellem miljøerne og praksis. Det mangler vi forsat Janus' svar på. Man kunne få den tanke, at den af Knud oplevede tavshed skyldes, at almenmedicinens kerne faktisk ikke debatteres i miljøerne. Det kunne skyldes, at man simpelthen ikke har et videnskabeligt sprog for denne. Almenmedicinen kan ikke beskrives af lægevidenskab og dens organspecialiteter alene.

Forskningsmiljøerne har altid hilst debat velkommen, slutter Janus. Jeg ved, at ikke alle praksis oplever det sådan. Janus' tildækkende svar vidner også om det modsatte. Miljøerne har nok en fornemmelse af ikke at have rigtig fat på almenmedicinens ”mange facetter”, og den usikkerhed skaber let en ikke-debatterende forsvarsposition.

Vi har bedt formanden for DSAM's forskningsudvalg, Janus Laust Thomsen, om en kommentar til indlægget. Desværre er det først muligt at få en kommentar fra ham i næste nummer af Practicus.